

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna Tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . K 22.— | Četrta leta . . . K 5-50
Pol leta . . . „ 11.— | En mesec . . . „ 1-90
Za pošiljanje na dom se računa za vse leto K 2.—.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . K 25.— | Četrta leta . . . K 6-50
Pol leta . . . „ 13.— | En mesec . . . „ 2-30

Naroča se lahko z vsakim dnevom, a hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po potekli naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Kandidat Elbert — slovenski Gripo.

Iz Novega mesta, 30. decembra.

Če nismo nikdar verjeli, da imajo naši klerikalci narodnost koncem jezika, če nismo nikdar verjeli, da jim je narodnost in slovenstvo le pretveza v njih umazane namene — sedaj smo o tem popolnoma prepričani.

Prošt Boštjan Elbert, po rodu Bavarec, po mišljenju in krvi Nemec, je postavljen kandidatom za državni zbor, in postavila ga je kandidatom neka stranka na Kranjskem, ki se po krivici imenuje katoliško-narodna stranka! To je javen škandal, in s to kandidatu se je ovekovečila stranka, ki jo je postavila. Od nekdanj volila so dolenska mesta naprednega kandidata, in sedaj nam vsiljuje klerikalna stranka nemškega klerikalca, ali če hočete klerikalnega Nemca!

Kaj namerava s to kandidatu klerikalna stranka, to sedaj dobro vemo. Spoznamo se s ti svetohlinski ljudje z nemškimi Kočevci. Zakaj volijo nemški Kočevci Elberta, to dobro vemo in razumemo. Elbert je Nemec in zato je bližji Kočevcem kakor rojen Slovenec, vrh tega jim je brez dvoma podpisal revers, s katerim je vezan, nastopati v gotovih narodnostnih rečeh po željah Kočevcev. In s pomočjo nemških Kočevcev hoče lažislovenska klerikalna stranka strmolglaviti odločnega slovenskega kandidata, in ž njih pomočjo hoče nam ista usiliti nemškega poslanca.

Kar je bil nekdanj Gripo med Slovenci, to je Elbert danes med nami! — On je nemški naseljenec, ki se je po neumljivih sklepah klerikalne stranke uspel precej na kvišku v katoliški hierarhiji, on čuti kot Nemec, on je in ostane Nemec med nami. In Nemec naj zastopa slovenske interese? Za Boga, ali smo tako slepi, da ne previdimo, da se prodajamo na milost ali nemilost Nemcem, ako volimo Elberta. Za nas veljajo v politiki še vedno besede Mestislavove:

„Kakor sem rekel, Nemcu ne verjamem. Jaz ne. Če nam obeta danes kaj, že jutri ne bo več tako. Požre besedo.“

Zato mi, ki se čutimo, in ki hočemo ostati Slovenci, ne moremo nikdar dati svojih glasov Elbertu, in naj ga priporoča tudi klerikalna stranka, ki hoče vzeti patent na narodnost. Sedaj, ko je dognana stvar, da so klerikalci mandat dolenskih mest pre-

pustili Nemcem, ker jim je ljubši klerikalni Nemec, kakor liberalen Slovenec, sedaj je sveta dolžnost vsacega neodvisnega volilca, da odda glas kandidatu narodne napredne stranke.

To vemo, da si želi Elbert priti na Dunaj. Mlad je še, in Dunaj ponuja razne zabave mladim ljudem, a mi mu nečemo k temu pomagati! Ostanimo mi dolenski volilci pri stari tradiciji, ki nas veže na napredno stranko, odbijmo z vso odločnostjo ta napad nemškega prosta na slovenski narod. Če hoče „Slovenec“ nerazboritim volicem obesiti zasluge Elbertove, slobodno jim, če mu verjamejo. Mi ne — Elbert nima za Novo mesto nobenih zaslug in tudi več zaslug ne, kakor kak Novomeščan, ki plačuje davek.

Kar pomeni volk jagnjetu, to velja Elbert — slovenskemu narodu. — Tega mi ne bomo volili, in naj ga volijo tudi nemški Kočevci in klerikalci. Zato pa rečemo z Mestislavom:

„In Ti Sloven nesramni, rob in sluga, ki nimaš nič krvi, obraza nič, Ti pojdi Nemcem klanjat se, jaz ne!“

Mi se ne uklonimo Nemcem, mi se ne uklonimo Gripu, in makari če je tudi prost! . . .

Trgovcem in obrtnikom.

Ko je pred par dnevi „Slovenec“ po jezuitsko trgal dr. Tavčarjev govor, vpletel je tudi besede: dr. Tavčar ni povedal, da je akcijonar „Narodne tiskarne“. „Slovenec“ bo že dovolil, da napravim primer med akcijonarji „Narodne tiskarne“ in „Katoliške tiskarne“, svet bo potem ločil prave nesebične može od ljudi, ki upijejo, posebno pri volitvah, kako zate, trgovec in obrtnik, skrb, v resnici so pa prave hijene trgovskega in obrtnega stauu.

Slovenskemu svetu je znano, na kaki podlagi se je ustanovila „Narodna tiskarna“. Domoljubi, kristalnočistega, nesebičnega značaja so se združili, da s svojim denarjem ustanove delniško društvo v osiguranje lista „Slov. Naroda“. Z veseljem so sprejeli duhovni in posvetni narodnjaki naznanilo, da je list „Slov. Narod“ postal dnevnik. Kaj je storil list za slovenstvo, je tudi znano.

Roko na srce, vi klerikalci. To je kos slov. zgodovine, katero bodo šele naši potomci vedeli ceniti. Tudi smem trditi, da brez lista „Slov. Naroda“ še danes ne bi bilo lista „Slovenca“ in bi še vsi pri stari „Danici“ in pri „Novicah“ mirno spali, Nemec pa bi nad nami gospodaril.

Ker je bil „Slov. Narod“ vedno zvest naprednim in narodnim načelom ter se je celo upal nekatere nevredne duhovne potipati, so neki duhovniki ustanovili svoje glasilo in ga krstili na ime „Slovenec“. Že da dobe naročnikov so bili prisiljeni začeti prepri s „Slov. Narodom“ in začeli so ga z vso strastjo.

List „Slovenca“ je tiskala Blasnikova tiskarna, ki danes tiska „Dihurja“. Za to zaslugo dobila je Blasnikova tiskarna brco, da jo bo dolgo pomnila. Med tem, ko so delničarji „Narodne tiskarne“ s požrtvovalnostjo samo za korist našega jezika in našega rodu držali v rokah akcije, katere niso niti toliko nesle, da bi jih bil kak žid pogledal, so se vendar čez nekaj let našli dobri ljudje, ki so iskali pasivne akcije „Narodne tiskarne“ in celo v „Laibacher Zeitung“ je bilo zaporedoma anoncirano, da se akcije „Narodne tiskarne“ za visoko

ceno kupujejo. Prozoren je bil namen častitih gospodov, ki bi radi akcije v roke dobili. „Narod“ so hoteli kot liberalni list uničiti. A glej, akcij ki niso nič nesle, ni bilo nikjer na dan. Vse prizadevanje zadušiti „Narod“ je bilo zaman.

Tudi danes ne stoje akcije „Narodne tiskarne“ na nobeni višini, a če „domkapitel“ ponudi ves nabrani potresni denar jih ne dobi.

Akacije „Narodne tiskarne“ so v rokah za naš narod vedno nesebičnih in požrtvovalnih mož, ki ne vprašajo po dobičku, ampak le skrb za „Slov. Narod“, „Zvon“ itd.

„Narodna tiskarna“ pozna svoj poklic in ve, da je v prvi vrsti izdajati list „Slov. Narod“. Vsi škofci z Rimom vred ga ne morejo zadušiti. Tu je gotovo pravi čudež božji, bi rekel klerikalec, liberalci pa vemo, da je to sad požrtvovalnosti delničarjev.

List „Slov. Narod“ vsakdo rad čita, klerikalec kakor liberalci. Lepo je bilo videti pri II. kat. shodu, kako so se duhovniki pri „Frlincu“ za „Slov. Narod“ pulili. Kar od rok do rok je šel, med tem je pa „Slovenec“ na mizi ležal, ne da bi ga bil kdo pogledal.

Sedaj pa si oglejmo akcijonarje „Katoliške tiskarne“ in njih delo. Kakor rak v meso tako se je zajedel pokojni župnik Jerič v Ničmanovo trgovino. Tam je študiral kako Ničman bogati. Tiste čase so bile Dekliške družbe v cvetju. Jerič je našel da Ničmana stane ena podobica za dekliško družbo samo 1/2 kr. prodal jih je pa nad 60.000 po 10 kr. povrh pa še nebroj mašnih in molitvenih knjig in knjižic, ko je Jerič vse to dobro preštudiral, mu stanovanje pri Ničmanu ni več ugajalo in preselil se je v farovž. Nekega lepega dne pa se je zablistala na farovžu tabla „Katolische Buchhandlung“.

Leta teko, ustanovilo se je „kat. tisk. društvo“ kmalo je „Slovenec“ začel v lastni tiskarni izhajati. V zahvalo, da ga je Blaznik toliko časa tiskal, je seboj vzel „Directorium“ in „Schematismus“ in mnogo drugih stvari.

„Kat. tiskarna“, je snedla mnogim obrtnikom kruh, zato pa ima danes svojo palačo, „Nar. tiskarna“ pa še danes nima svojega doma, ker vse žrtvuje za liste in tudi še nikomur ni snedla kruha.

Ozri se ti katoliški trgovec in katoliški obrtnik na te katoliške može, kako skrbje za obrtnike in trgovce in lepo perspektivo imaš pred seboj. Le pogum, saj živel boš toliko časa, doklej boš mogel dihati.

Danes se sme trditi da je katoliška tiskarna uničila dve ljubljanski tiskarni ki sta pred katoliško tiskarno obe lepo cveteli. Miličevi tiskarni je vzela nebroj vsakovrstnih tiskovin. Malo so jih drugače formulirali, pa je bilo. Da bo duhoven le od kat. tiskarne kupil, to je bilo od začetka gotovo. Zato so dodali tiskarni te gospodje besedo katoliška tiskarna, kakor da imajo tiskarne in stroji tudi kako vero, v tem ko bi bila vsa duhovščina po konci, če bi kdo rekel, da izdeluje katoliške škornje.

Blaznikovi tiskarni so poleg že dveh letnih knjig in nebroj tiskovin snedli tudi „Kratki atekizem“ iz katerega so v „Katoliški tiskarni“ sedaj, ko je „vera v nevarnosti“ kar tri naredili. Eden če se nemotim stane celo 32 kr. Blaznikovi katekizem pri stari veri, je pa le 16 kr. veljal. Zakaj pa imajo

ljudje otroke in jih v šolo pošiljajo — naj plačajo. Kako akcionarji „katol. tiskarn“ za slov. književnost in za omikskrbje pove cena Wolfovega slovarja. Komur se tukaj ne kolca, tana naj da privolitviza katoliškega kandidata kar dva glasova.

Blagi namen Wolfov je bil — zato je zapustil kapital — da s slovarjem povzdigne književnost, naši klerikalci pa njegove volje niso izpolnili, nego Wolfov denar poabsali v svoje bisage.

Največji trumf so pa akcionarji „Kat. tiskarne“ naredili, da so Blaznikovi tiskarni edini dohodek „Pratiko“ odjedli.

Že jih slišim: saj je Bamberg tudi že pred leti izdal Blaznikovi konkurenčno „Pratiko“. Počasi! Bamberg še zdavnaj nima tistih pripomočkov, kakor so se pokazali pri zadnjih volitvah. Bambergova „Pratika“ se ne bo nikdar priljubila našemu kmetu, a vi imate druga sredstva. Vi boste svojo Pratiko kmetu vsilli — lepo pa ni in pošteno tudi ne. Kar ste storili s Pratikom, to je tako umazana konkurenca, da bi se sramoval najrevnejši obrtnik. Čul sem zagrizenega klerikalca, ki je dejal: To ni lepo, vse kar je prav! Torej klerikalcev samih je sram. Tudi to jim ni bilo potreba. Akcionarji „Katoliške tiskarne“ smejo že s tem, kar so dosedaj storili, biti zadovoljni. Vrabci so po strehah „Katoliške tiskarne“ lansko leto čivkali: 9009 glid čistega, prav čistega dobička je vrgla sama tiskarna, nič manj pa tudi „Katol. Bukvarna“. Koliko je pa Ničmanova trgovina, — menda so zaradi lepšega to ohranili — in pa katol. knjigoveznica?

Spominjam se besedij nekega knjigoveza, ki mi je pravil, ko so šli Misijo prosit, naj „Katoliška Bukvarna“ svoje knjigoveznice ne napravi, Domu gredoč je dotičnik srečal rajnega dra. Zarnika in mu razodel, kaka škoda grozi knjigovezom. Dr. Zarnik se je nasmejal in rekel, ne bojte se, da bo vaša prošnja uslišana, še biki bodo prodajali! Glej, moj trgovec, kakor prerok je rajni dr. Zarnik govoril. Koder vidijo ti klerikalci le, da bo kaj dobička, so že zraven. Uničiti hočejo vse trgovce in obrtnike iz samega gospodaještva — parden, za denar jim je tudi. Ti pa, slov. trgovec in slov. obrtnik, pač nimaš nobenega sredstva, da bi se mogel braniti. Jedin list, ki te brani, je „Slov. Narod“. Trgovci in obrtniki nimamo nobenega škofa, da bi bil naš zaščitnik zoper konsumna društva, edini list, ki gre za našo pravico v boj, je „Slov. Narod“.

Združimo se torej trgovci in kar je moč tudi obrtniki, zavračajmo povsod po hišah, po gostilnah in kavarnah „Slovenca“ in „Slov. List“, vse, kar je v katoliških akcionarjev tiskarni tiskano. Klin s klinom.

Kakor katoliški akcionarji smejo po prižnicah, po škofovih in drugih listih „Slov. Narod“, ki našo korist zastopa, preganjati, tako smemo mi, ki smo vsi svobodni državljani, stranko, ki nam odjemlje kruh, njeno glasilo po zaslugi ceniti in pobijati. Vprašam Vas, kaj je storil „Slovenec“ še za omiko naroda? Kaj je storil za ljudstvo, za nas trgovce in obrtnike! Ničesar!

Ali pač: „Slovenec“ in katoliški akcionarji so nas obrtnike in trgovce vedno preganjali in zasramovali, škodo-

vali so nam vsem neizmerno veliko, zato pa branimo le našo kožo, če gremo proti njim v boj. To storimo tudi jutri in volimo soglasno dra. Ivana Tavčarja.

— n —

V Ljubljani, 2. januarja:

Slovanski narod v Avstriji.

„Slavjanski Vjek“ je nedavno priporočal slovanskim narodom, naj sprejmo rusčino kot skupni jezik vseh Slovanov. Neimenovan češki politik je odgovoril na ta predlog v „Information“ S tem odgovorom se strinja tudi „Agrarier Tagblatt“. Odgovor slove: Slovani v Avstriji ne moremo prenesti niti enotne nemške, niti enotne slovanske države zategadelj, ker to ugovarja pravemu bistvu Avstrije. Naše načelo je: svobodni razvoj vseh narodnostij v Avstriji. Naj se nam da vendar enkrat jezikovna svoboda, in čudili se bodo nad močjo celokupnosti, ki tiči v vseh narodnostih Avstrije. Vsi poskusi, da bi se vsilila nemščina kot posredovalni jezik, se bodo sramotno izjalovili. Te priproste resnice naj bi vendar ne prezirali, kajti le tedaj se reši država težkih katastrof.

Dogodki na Kitajskem.

Najnovejše vesti poročajo nepričakovano novico, da je dal kitajski cesar mirovnim posredovalcem ukaz, naj mirovne pogoje sprejmo. Lihungčang in Čing tako naglo odločbe cesarja nista pričakovala, še manj pa se je bilo nadejati, da sprejme cesar mirovne pogoje brez vsakega ugovora in omejevanja. V bistvu se cesar popolnoma uklanja zahtevam mednarodnih poslanikov, samo to željo je izrazil, da bi poslaniki glede kitajskih obmorskih utrd obdenjali v toliko, da se utrdbe ne porušijo, nego le razorožijo. Lihungčang je baje tako bolan, da bo moral vse nadaljue formalnosti opraviti princ Čing sam. Trdi se, da se je že sklenilo premirje ter so se vse vojne akcije ustavile. V zadnjih dneh je mednarodno vojaštvo na raznih krajih preganjalo tolpe boksarjev. „Times“ je prinesla poročilo, v katerem so operacije Nemcev v pokrajini Čili ostro obsojene. Nemci so nastopali samostojno in brez ozira na druge voje toli nečloveško in krivično, da vzbuja njih nastopanje celo pri Angležih najhujšo ogorčenost.

Vojna v Južni Afriki.

„Daily Mail“ poroča: Vedno očitnejše je, da se bodo morale angleške čete v Južni Afriki znatno pomnožiti. Konca vojne še dolgo ne bo in vse je v stiski. Buri so v Kaplandiji vdrli še dalje proti zahodu in jugu, kjer se jim nedvomno pridruži mnogo ustašev. Upati je — piše „Daily Mail“ — da bo sedanji vojni minister popravil zmote svojega prednika ter nemudoma odredil, da se odpošlje vsaj še 50.000 mož v Južno Afriko. Lord Kitchener javlja, da so Buri 30. decembra pri Helveciji naskočili posadko, ji vzeli top, ranili štiri častnike, 11 mož ubili in 22 ranili. Lord Kitchener javlja tudi sledeče novice z bojišča: Položaj v Kaplandiji je malo premenjen. Burske čete na vshodu Kaplandije so se razcepile v majhne oddelke; zahodnje pa prodirajo proti Carnarvonu. Polkovnika Delisley in Thorneycroft jih zasledujeta. General Clemens poroča, da je na cesti v Rustenburg naletel na odpor Burov ter ne more dalje. Proti vshodu v Delagoa-luko vodeča železniška proga je pri Panu porušena. Na progi v Standerton so Buri zaplenili angleški vlak. Iz Sibinja na Sedmograškem je došlo brzoglavno poročilo, da nabirajo Angleži po sedmograških komitatih prostovoljce za vojno v Južno Afriko ter plačajo vsakemu prostovoljcu takoj 800 gl. Vest je malo verjetna, dasi je istina, da Angležem vojaštva že sila primanjkuje.

Učiteljska zborovanja.

Občni zbor „Slovenske šolske Matice“ v Ljubljani.

Prvi občni zbor „Slovenske šolske Matice“ dne 29. t. m. v veliki dvorani „Mestnega doma“ se je prav sijajno izvršil ob navzočnosti kakih 150 členov duhovskega in posvetnega stanu, in to ravnatelj in profesor srednjih šol in učiteljskih, okrajnih šolskih nadzornikov, učiteljev in učiteljic meščanskih in ljudskih šol. Začasni predsednik, ravnatelj g. H. Schreiner, otvori zborovanje s trikratnim „Slava“ klicem Nj. Veličanstvu presvetlemu cesarju,

čemu se zbor s navdušenjem odzove. Nato iskreno pozdravlja prebega g. ljubljanskega župana Iv. Hribarja in vse zborovalce. G. predsednik z izbornim govorom razvija smoter pedagogike in sredstva v dosegu tega smotra, razlaga pomen in namen novega društva ter izraža veselje, da so se združili na pedagogičnem polju srednje in ljudskošolski učitelji v „Šolski Matici“, ki ni politično društvo, temuč imajo v njej prostora vsi vzgojevalni faktorji, naj so zasebno tega ali onega prepričanja. G. ljubljanski župan Ivan Hribar pozdravlja v daljšem in prelepem govoru „Šolsko Matico“ v imenu mesta, občinskega in mestnega šolskega sveta in v svojem imenu. Izmed obilice ljubljanskih in drugih društev so najpotrebnejša ona, ki skrbje za narodno gospodarstvo in kulturo, a jedno najimunitnejših kulturnih društev obeta postati „Šolska Matica“, ki združuje vse pedagogične pisateljske moči, in ima na čelu spretnega pedagoga. Zato izraža svoje veselje nad ustanovitvijo tega eminentno kulturnega društva, ki hoče osredotočiti vse pedagogično slovstveno delovanje v Ljubljani, kakor mu je bilo prej središče Krško oziroma Maribor.

Tajnik, g. nadučitelj Fran Gabršek prečita došle brzojavke in poroča v dosežanem delovanju začasnega odbora, razvijajo zgodovinski postanek „Šolske Matice“. Že leta 1886. ustanovljeno „Pedagogičsko društvo“ v Krškem se je na sličen način bavilo z izdavanjem pedagogičnih knjig. L. 1896. se je nameravalo to društvo prenesti v Ljubljano, a leta 1899. se je sklenilo ustanoviti novo društvo „Šolska Matica“. Začasni odbor je ukrenil vse potrebno, da se je ta misel uresničila. Matica namerava izdajati v prvi vrsti „Pedagogični letopis“, didaktiko (ukoslovje in specialno metodiko vseh učnih predmetov), knjigo realij, komentar k čitankam, občno pedagogiko (vzgojslovje, dušeslovje, logiko itd.), zgodovino pedagogike, učne knjige itd. Prirejati hoče pedagogična predavanja po raznih krajih. Naprositi hoče nasvetovane in priznane pisatelje, da prevzamejo spisovanje društvenih knjig. Dela bode veliko, a odbor se ga ne straši, zlasti ker vidi, da tudi na višjem mestu to kulturno prizadevanje z veseljem po zdravljuje „Šolski Matici“ je do sedaj pristopilo 592 rednih in 8 ustanovnih členov, in je upati, da naraste s pomočjo marljivih poverjenikov to število skoro na 1000, zlasti ker se bo v kratkem poverjeništvu pomnožilo.

Iz poročila blagajnika, gosp. ravnatelja Andr. Senekoviča je posneti, da je plačalo do sedaj 459 rednih in ustanovnih členov 2036 kron udnine, in to učiteljev in učiteljic srednjih šol, učiteljskih in ljudskih šol, duhovniških in posvetnih, okrajnih in krajskih šolskih svetov, ljudskih šol in neučiteljev, a večina poverjenikov še ni vplačala prispevkov. Najugodnejši čas za nabiranje društvnikov bodo okrajne učiteljske konference.

V odbor, ki se je takoj konstituiral, so bili za prihodnje triletnje per acclamationem izvoljeni: predsednikom g. učiteljski ravnatelj H. Schreiner; kot odborniki, in sicer za Kranjsko: g. učiteljski ravnatelj Fr. Hubad podpredsednikom, g. nadučitelj Fr. Gabršek tajnikom, g. gimnazijski ravnatelj Andrej Senekovič blagajnikom, g. učitelj Jakob Dimnik knjižničarjem; za Štajersko: g. učiteljski profesor in okrajni šolski nadzornik dr. Janko Bezjak in g. nadučitelj Vekoslav Strmšek; za Primorsko in Koroško: g. učiteljski profesor Viktor Bežek in okrajni šolski nadzornik Fran Finžgar. Namestniki: za Kranjsko g. okrajni šolski nadzornik Andr. Žumer, za Štajersko g. nadučitelj Josip Mešiček, za Primorsko in Koroško g. učiteljski profesor Josip Apih. Urednikom društvenih objav je bil izvoljen g. okrajni šolski nadzornik, profesor Fran Levec. Presojevalci računov so: g. gimnazijski profesor dr. Iv. Svetina, g. učiteljski profesor Ivan Mačher in g. učitelj Ivan Krulec.

(Dalje prih.)

Občinski svet ljubljanski.

V Ljubljani, 31. decembra.

Seji je predsedoval župan Hribar. Overovaljema zapisnika sta bila imenovana obč. svetnika Dimnik in Škrjanc.

O proračunu loterijskega posojila za l. 1901 je poročal obč. svet. Senekovič. Ta proračun izkazuje 134.321,77 K potrebščine in 170.188,06 K pokritja, torej

35.866,29 K prebitka. Proračun amortizacijskega sklada loterijskega posojila izkazuje 749.104,68 K dohodkov in ravno toliko izdatkov. Oba proračuna sta bila odobrena.

Bolniškemu podpornemu društvu pomožnih in zasebnih uradnikov na Kranjskem se je proti poročilu obč. svet. dra. Stareta na predlog obč. svet. Tostija dovolilo 200 K podpore.

O dopisu I. društva hišnih posestnikov v Ljubljani in o prošnjah nekaterih hišnih posestnikov v zadevi vračevanja 3%, posojila je poročal obč. svet. dr. Hudnik. Opozarjajoč na korake, ki jih je že mestna občina storila, da reši hišne posestnike potresnih bremen, je poročevalec predlagal, naj se vse te prošnje predlože deželnemu odboru s toplim priporočilom. Mej temi prošnjami se nahaja tudi prošnja Katoliške družbe kot lastnice „Katoliškega doma“. Prošnjo je podpiral kanonik Kalan. V tej prošnji je rečeno, da lastnica „Katoliškega doma“ ne more povrniti nobenega krajcarja potresnega posojila, ker ima več dolga, kakor je „Katoliški dom“ vreden in prav nobenega premoženja. Pri tej prošnji — je dejal poročevalec — da se nehoté spominja huronskega vpitja in strastne gonje zoper župana in obč. svet, ki se je vprizorila od tiste strani, kateri je kanonik Kalan prav blizu. Ti ljudje so brali neke številke, a jih niso razumeli, vzlic temu pa iz političnega nasprotstva zagnali silno vpitje. Mesto je ravno v tistem položaju kakor „Katoliški dom“. Mesto je ravno tako prišlo v položaj, da mora vrniti potresno posojilo, kakor je prišel „Katoliški dom“. (Klici: Saj ima škof dosti denarja! Za volitve so pa razmetali tisočake!) Poročevalec je po zasluženju obsodil brezmejno podlo in nepošteno ščuvanje zoper občinsko upravo, na kar se je sklenilo, predložiti vse prošnje deželnemu odboru s priporočilom, naj prošnjikom pri finančnem ministrstvu izposluje dovoljenje, da se vračevanje potresnega posojila odloži do 1. januarja 1906., dotlej pa zamudne obresti od tega posojila odpišejo.

Obč. svet. Šubic je poročal o nakupu stavbišča za zgradbo poslopja državni obrtni šoli. Župan je vprašal glede nakupa sveta pod Zvonarjem. Lastnik Ječminek je zahteval po 55 K za štirjaški seženj, kar je ogromno, sicer pa je dotični prostor dosti premajhen. Zajedno je župan vprašal, če bi komenda nemškega viteškega reda od cene za svoje stavbišče na Mirju odnehala 10.000 K. Komenda se je izrekla, da itak nizko ceno 50.000 K svojega stavbišča zniža na 44.000 K. Ker so bili vsi koraki, ki se jih je storilo, da bi se dobil svet v šentjakobskem okraju, brez uspeha in tudi ni upanja, da se dobi, je poročevalec predlagal, naj se kupi stavbišče na Mirju za 45.000 K, naj se razpiše natečaj za nabavo načrtov, od Gorupa podarjeni svet na Dunajski cesti naj se parcelira, teh deset parcel naj se proda, skupilo porabi naj se za zgradbo poslopja za višjo dekljsko šolo.

Obč. svet. Tosti se je toplo zavzel za šentjakobski okraj, ki bo silno in še zelo trpel, če izgubi sodišče. Predlagal je, naj se stvar še za nekaj dni odloži, da se dogovori zaradi nakupa sveta v tem okraju še enkrat poskusijo.

Obč. svet. Turk se je izrekel za poročevalcev predlog, ker Krakov in Trnovo prav ničesar nimata. Obč. svet. Tosti je na to predgovorniku očital zlobnost, vled česar ga je župan poklical k redu.

Obč. svet. Šubic je pojasnil da ni čisto nič upanja, da bi vlada kdaj potrdila Ječminekovo stavbišče, ker je to tako preozko, da se nič ne da napraviti.

Obč. svet. je sprejel predlog poročevalca, da se kupi stavbišče na Mirju.

Obč. svet. dr. Stare se je izrekel zoper razpis načrtov, ker vlada stavbišča še ni potrdila, na kar je župan pojasnil, da bo vlada svoje mnenje šele povedala če se jej predlože načrti, čemur je pritrdil tudi poročevalec.

Obč. svet. Žužek je predlagal, naj se ne nabavijo načrti, ampak le skrepijo in ti naj se predlože. Župan je opomnil da je obč. svet že dovolil 1200 K za generalni načrt, na kar je obč. svet. Žužek svoj predlog umaknil.

Obč. svet. je potem sprejel še vse ostale dele tozadavnega predloga.

Po poročilu obč. svet. Žužka se je sklenilo, odobriti kolavdacijo in kanaliza-

cijo Kuhnove ceste in dodatno dovoliti 3448 gl., potem kolavdacijo in kanalizacijo Streljskih ulic ter naročiti magistratu, naj ne prekoračuje proračunov. Župan je opozoril, da je oni naknadni kredit 3448 gl. že davno pokrit in ne pride več v poštev.

Po poročilu istega poročevalca so se oddala v dekljski šoli pri Sv. Jakobu mizarska dela firmi Binder za 20139 K, ključarska dela Breskvarju in Jrkicu za 5227 K, v jubilejski ubožnici v Vodmatu so se oddala mizarska in ključarska dela firmi Tönnies prva za 18000 K, druga za 9400 K, dobavo štedilnikov pa firmi Žabkar za 1600 K.

Po poročilu istega poročevalca se je odobril arhitekta Fabianija načrt za napravo trga pred justičnim poslopjem in se je naročilo magistratu skrbeti da se bo pri stavbah ob tem trgu pazilo na jednotno lice; dalje se je sklenilo opustiti nekatere nasvetovane spremembe pri zgradbi jubilejske ubožnice; končno se je priziv Premkovih dedičev zoper stavbno dovolilo Filipu Zupančiču odklonil, končno se je odobril načrt Siemens & Halske za most za električno železnico poleg šentpeterskega mostu.

Naposled se je po predlogu podžupana dr. vit. Bleiweisa oddalo o vožnjo za odgonce in ujetnike in pa priprege za gasilno društvo za dobo treh let Josipu Turku za 3000 K, ker je drugi ponudnik Marolt zahteval 3400 K.

Ostale točke dnevnega reda so se po nasvetu obč. svet. Tostija odstavile do prihodnje seje.

(Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. januarja.

— Osebnosti. Poštними vezbeniki so imenovani gg. Dragotin Tavčar za Trst, in Matej Zupan za Ljubljano, ter Peter Bernecich za Pulj.

— Državnozborna volitev v Ljubljani. Dr. Tavčar ima v Ljubljani kar štiri protikandidate. Klerikalci kandidirajo kanonika Sušnika, Nemci tovarnarja Baumgartnerja, socialisti demokratje krojaškega mojstra Železnikarja, „neodvisni kandidat“ pa je izdelovalec sodevice Ivan Kunčič. Nemci trdno računajo, da spravijo dra. Tavčarja v ožjo volitev, in klerikalci upajo, da bo možno v tem slučaju doseči porazumljenje z Nemci tudi za Ljubljano, kakor se je doseglo za Gorenjsko Notranjsko in za Dolenjsko. Od politične zavednosti, zvestobe in odločnosti ljubljanskega meščanstva je odvisno, da se vsi ti računi izjalove. Čast napredne Ljubljane zahteva, da se udeleže napredni volilci jutrišnje volitve polnoštevilno. Ako se to zgodi, zmaga dr. Tavčar brez ožje volitve proti vsem štirim protikandidatom. To se seveda le zgodi, če se vsi napredni volilci udeleže volitve. V tem oziru nam lahko služi v izgled disciplina Nemcev. Kadar pokličejo Nemci svoje volilce, pridejo vsi do zadnjega. Ali bodo naši meščani, uradniki, trgovci, obrtniki itd. zastajali za Nemci? Upamo da ne, upamo, da pridejo vsi, in tako pokažejo, da se napredni stranki tudi štirih protikandidatov ni bati.

— Sušnik bo rešil Ljubljano. Klerikalci so zviti ptiči. Ker vedo, da v Ljubljani noben pošten človek nič ne da na to, kar pravijo klerikalci in se vsega izgiba, kar klerikalci priporočajo, zato hočejo volilce na poseben način vjeti. Danes izide od klerikalcev izdan oklic, v katerem pa govore tako, kakor da je ta oklic izdan od liberalcev. Kanonik Sušnik, ki v tem oklicu hvali svoje izredne lastnosti, svoje velike duševne zmocnosti, svojo veliko učenost, svojo veliko zgovornost in svojo zlato srce — katerih lastnosti doslej ni na njem še nihče zapazil — se torej ne upa s pravo barvo na dan. Mislili smo, da je dostojen mož, a ta njegov oklic, ki ga je izdal pod navidezno liberalno firmo, nam kaže, da smo se zmotili. Tudi Sušnik spada v družbo Šustersiča in Breskvarja, Lampeta, Štefeta in Vencaja! Kaj vas briga prepričanje liberalci in klerikalci, pravi Sušnikov oklic, in modruje, da bo dr. Tavčar osamljen v državnem zboru, politična ničla Sušnik pa bo imel tako strahanski upliv, da bo čudeže kar iz rokava stresal. No, ljubljanski volilci vedo, da je dr. Tavčar mož, ki si zna pridobiti upliv bolje, kakor tiste poslanske reve, ki bodo zbrane okrog dr. Šustersiča, in ki vse

London 2. januarja. Iz Kaplandije se poroča, da so Buri na angleškem ozemlju rekvirirali nad 20.000 konj. Angleži se boje, da si tudi Dewett naredi pot v Kaplandijo in organizirajo nekako črno vojno zoper Bure.

Darila.

Upravištvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda. Gospod G. Pikel, trgovec v Postojni, 60 K, kot odkupnino od novoletnih voščil. — (Imen ni nam mogoče navajati radi prstestnih prostorov.) — Živeli darovalci in njih posnemovalci!
Za Prešernov spomenik. Gospa Ema Šufaj, c. kr. dež. sodnega svetnika soproga v Vel. Laščah 31 K 54 vin., nabranih na zabavnem večeru Velikolaških rodoljubov. — Gospod Janko Globočnik, c. kr. notar v Metliki kot obtožitelj 100 K, koje je plačal krivec v zmislu kazenske poravnave. — Skupaj 131 K 54 vin. — Živeli darovalci in nabiralci ter njih posnemovalci!

Imenik

onih p. n. dobrodelnikov, kateri so se odkupili od novoletnih voščil in onih za godine.

Dr. D. Majaron s soprogo	K	4
Dr. Ivan Tavčar s soprogo	"	10
V. Schönwetter	"	2
Dr. Munda	"	2
Schumi Jos.	"	2
Hans Röger jun. s. Frau Director der Hauptagentschaft der k. k. priv. Assic. Generali	"	2
Kham & Murnik	"	2
O. Bernatovič	"	1
Dr. Požar	"	2
Fran Hubad ravnatelj	"	2
Profesor J. Gnjezd	"	4
Dr. Karol Triller s soprogo	"	4
Ivana Gorše	"	4
Johann Globotschnigg	"	2
Ivan in Jela Zupanič	"	2
Anton in Ivana Vodnik	"	2
Ivan Bahovec s soprogo	"	1
Franz Faleschini	"	2
Johann Foederl	"	1
Franz Jakopič	"	2
Ivan Jebračin	"	2
Guido Zeschko & Frau	"	4
Činkole	"	1
Fanny Ferlinz	"	2
A. Šarabon	"	2
Fran Terček s soprogo	"	4
Eberl Hugo	"	1
Eberl Adolf	"	1
A. Schuster's Erben	"	4
Klein	"	2
Josef Krisper	"	4

Dež. gledališče v Ljubljani.

Štev. 53. Dr. pr. 1072.

V četrtek, dne 3. januarja 1900.

Noviteta!

Prvikrat na slovenskem odru:

Romeo in Julija.

Tragedija ljubezni v petih dejanjih. Spisal Shakespeare. Poslovenil *. Režiser g. A. Verovšek.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. — Začetek ob 7.30. uri. — Konec po 10. uri. Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. peh. polka Leopold II. št. 27.

Prihodnji predstavi bodeta na sv. treh kraljev dan, v nedeljo 6. januarja t. l. Popoldne ob ob 3. uri zabavna šaloigra: „Pri belem konjčku“. Zvečer ob pol 8. uri drugikrat „Romeo in Julija“.

Meteorološko poročilo.

Visina nad morjem 306,2 m. Srednji zračni tlak 736,0 mm.

Dec.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Močnina v 24 urah
31.	9. zvečer	726,9	0,4	brezveter.	oblačno	6,3 mm.
1.	7. jutraj	728,9	0,4	sl. svzhod	sneg	
2.	2. popol.	731,1	1,0	sr. jug	del. jasno	
"	9. zvečer	734,8	-4,5	sr. jvzhod	oblačno	1,3 mm.
2.	7. jutraj	736,4	-7,9	sl. jzhod	del. jasno	
2.	2. popol.	736,4	-6,4	sr. jvzhod	jasno	

Srednja temperatura ponedeljka in torika -1,0° in -1,0°, normale: -2,6° in -2,7°.

Dunajska borza

dne 2. januarja 1900.

Skupni državni dolg v notah	98,45
Skupni državni dolg v srebru	98,30
Avstrijska zlata renta	117,60
Avstrijska krona renta 4%	98,25
Ogrska zlata renta 4%	117,50
Ogrska krona renta 4%	92,75
Avstro-ogrski bančne delnice	1694—
Kreditne delnice	674—
London vista	240,10
Nemški državni bankovci za 100 mark	117,60
20 mark	23,50
20 frankov	19,12
Italijanski bankovci	90,70
C. kr. cekini	11,37

Ljubljanska kreditna banka

Laibacher Creditbank

v Špitalskih ulicah št. 2

menjalnica v pritličju

sprejema vloge na hranilne knjižice ter iste obrestuje po 4% od dne vloge do dne dviga, 2% rentni davek od teh hranilnih vlog plača banka sama.

Ljubljanska kreditna banka

izplača tudi večje svote brez odpovedi. (1877—90)

Zunanjim vlagateljem

so na željo poštne hranilnične položnice na razpolago v svrhu poštne proste vpošiljavitve zneskov.

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega sočutja mej boleznijo in o smrti našega ljubljene očeta gospoda

Ivana Grilc-a

posestnika in trgovca

kakor tudi za mnogobrojno udeležbo pri pokojnikovem pogrebu izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom tem potom najiskrenejšo zahvalo.

Na Vačah, dne 30. grudnia 1900.

(3) Žalujoči ostali.

Gospodična

ki je absolvirala mestne šole, je zmožna slovenskega in nemškega jezika ter je izučena knjigovodstva, ima spričevala z odliko, želi vstopiti v kako trgovino kot knjigovodstvenica ali pa v kako odvetniško pisarno.

Ponudbe pod „Gospodična“ na upravištvu „Slov. Naroda“. (2664-3)

Ges. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1900. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m po noči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Beifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 17 m jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. V oktobru in aprilu ob nedeljah in praznikih v Linc. — Ob 11. uri 51 m dopolne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Carib, Genevo, Pariz; čez Klein-Beifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Obojni vlaki: Ob 6. uri 54 m jutraj, ob 1. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 55 m zvečer. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 15 m jutraj obojni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 16 m dopolne obojni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Cariba, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, St. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 38 m popoldne obojni vlak s Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer obojni vlak s Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. V oktobru in aprilu ob nedeljah in praznikih iz Linca. — Proga iz Novga mesta in Kočevja. Obojni vlaki: Ob 8. uri 21 m jutraj, ob 2. uri 32 m popoldne in ob 8. uri 48 m zvečer. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 11. uri 6 m dopolne, ob 6. uri 10 m zvečer.

Kupi se

uže rabljena blagajnica (Wertheim-ovka). (2670—2)

Kje? pove upravištvu „Sl. Naroda“.

Naznanilo.

Vsak kašelj Vsako hripavost uničevalec katara.

Te izborne karamele za kašelj se dobivajo zavoj po 50 vin. v Ljubljani vlekarnah M. Levstek in U. pl. Trnkóczy. (1930—6)

V najem dam takoj

svoje za poljubni obrt pripravno

posestvo

v Slomškovih ulicah št. 17 v Ljubljani

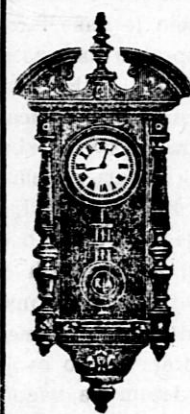
obstoječe iz dveh stanovanj, dveh delavnic, majhnega hleva in prostorne dvorišča.

Vinko Čamernik

kamnosek.

(2653—3)

Nihalne ure z glasbo

so poslednja novost v izdelovanju ur. Te francoske miniaturne ure na nihalo so 60 cm dolge, omarica, natančno po podobi, je iz orehovega lesa, fino politirana, z bogato pozlačenimi fantazijskimi obroki in umeteljno izrezanim nastavkom, in igrajo vsake ure najlepše koračnice in ples. Cena s prevoznim zabojem samo 9 gld. Ista ura brez glasbe, a z bitjem, vsake pol ure in cele ure bijočim, s prevoznim zabojem samo 6 gld. 80 kr.

Te nihalne ure niso samo zanimivo na minuto ideo, nego so tudi valed svoje zares krasne izdelave jako lep in eleganten pohištven komad.

Razpošiljajo se le proti povzetju. Neugajajoče se vzame nazaj in se denar vrne, torej ni nobene rizike. — Velik ilustrovan cenik o urah, veržicah in prstanih i. t. d. brezplačno in franco.

Josip Spiering, Dunaj,

1977 I. Bez., Postgasse Nr. 2. 15 a

Od danes naprej se bode v gostilni

pri Zajcu, na Rimski cesti

točil pristen

(2690—2)

hrvaški pelinkovec

ter vedno sveže Reininghausovo pivo.

Zanesljivi popotniki

za detaljno kupčijo se takoj sprejmejo za Kranjsko proti stalni plači in proviziji.

Ponudbe pod »100« upravištvu »Sl. Naroda«. (2681—2)

Kupujem

raztrgane ali stare pnevmatične obroče, galoše in telovadske čevlje iz gumija.

Josipina Murnik

(4—1) Sv. Petra nasip št. 35.

Gotov uspeh

imajo splošno priznane

Kaiser-jeve

karamele iz popro e mete

proti nedostajanju apetita, želodčnemu bolu, slabemu in pokvarjenemu želodcu. (2117—5)

Pristne v zavojih po 25 vin. v Ljubljani pri: Mr. Ph. Mardetschlaeger-ju, v orlovi lekarni poleg železnega mostu; Milanu Leustek-u, v deželni lekarni pri Mariji pomagaj; Ubaldu pl. Trnkóczy-ju, v lekarni pri zlatem enorogu.

50—500 kron nagrade

po primeri količine in vrednosti lesa in natančnosti in zanesljivosti informacij dobi oni, kateri zamore dokazati, da je Placido Orlando iz Trsta v letu 1900. od meseca septembra do konca oktobra kupil in plačal na svoje ime deščice, testone in tavolette.

Prijave naj se pošljejo rekomandirane na naslov: A. B. Postfach No. 7, Fiume. (2662—3)

Sloveči profesorji zdravilstva in zdravniki priporočajo

Želodčno tinkturo

lekarnarja Piccoli v Ljubljani

dvornega založnika Nj. Svetosti papeža

Razpošilja se proti povzetju v skatljicah po 12 in več stekleničic. (1368-19)

kot želodec krepujoče in tek vzbujajoče, dalje kot prebavljeno odprte pospešujoče sredstvo posebno onim, ki trpe na navadnem telesnem zaprtju.

Trgovina z železnino

Andr. Druškoviča naslednik

Val. Golob

Mestni trg 10 Ljubljana Mestni trg 10

priporoča peči, štedilnike, predpečnike, mesorezalnice, pipe in cevi za pretakanje vina in piva.

Popolna kuhinjska oprema se po čudovito nizki ceni in točni postrežbi sestavlja. Velika zaloga drsalik raznih sistemov.

Velika zaloga pasjih torb.

Prej J. Zor Alojzij Erjavec J. Zor črviljarski mojster v Ljubljani, Cviljarske ulice 3.

Po večletni skušanji, kakor tudi po dovršenem strokovnem tečaju v Ljubljani c. kr. tehnološkega obrtnega muzeja na Dunaju mi je mogoče vstrezati vsem zahtevam svojih p. n. naročnikov. Priporočam se prečastiti duhovščini in sl. občinstvu za obilno naročevanje raznovrstnih obuv. Delo je ceno, pošteno in trpešno. V zalogi so razna mazila, voščila za črno in ružavo obuvanje, ter razne potrebščine za to obrt.

Naro se skrajšujejo. — Vazijam naročilom naj se pridruži vzorec.

MODERCE natančno po životni meri

za vsako starost, za vsaki život in v vsaki faconi priporoča

HENRIK KENDA v Ljubljani, Glavni trg št. 17.

Skladništvo za modno blago, pozamentrije, trakove, olpke, svileno blago, perilo, klobuke za dame, tkana in kratka roba na debelo in drobno.

Josip Oblak

umetni in galanterijski strugar na Glincih št. 93

filijska: Šelenburgove ulice št. 1

priporoča svojo veliko zalogo strugarških del lastnega izdelka.

Sprejema vsakovrstna naročila ter jih izvršuje hitro, ceno in kulantno. Istotako izvršuje vsakovrstna popravila v jantaru, morski peni, kosti, rogu, lesu itd.

Pekarija in slastičarna

Jakob Zalaznik

Stari trg št. 21

Tu se dobiva 4krat na dan sveže, ukusno, zdravo in slastno pekarsko pecivo, vseh vrst kruh na vago, prepečenec (Vanille Zwiebak), kakor tudi

ržen kruh

hlebčki po 10, 15 in 25 kr.

V slastičarnici postrezam z najfinjšim nasladnim pecivom in s finimi pristnimi likerji ter z Vermouth-vinom. Posebno opozarjam na fine indijanske krofe in napolnjene zavitke.

Vsak dan sveži

pustni krofi.